

ALMAN VAKIFLARI

Aydınlık Gazetesi, 8 Ekim 2011

Yıldırım Koç

Bu ara Alman vakıfları gündemde. Ancak bu tartışmayı PKK'ya yardım iddiasıyla sınırlı tutmamak gerekli. Esas önemli olan, bu vakıfların Türkiye'deki gelişmeler hakkında bilgi/istihbarat toplama ve süreçleri etkileme çabaları.

Bu konuda en güvenilir kaynak, rahmetli Dr.Necip Hablemitoğlu'nun *Alman Vakıfları, Bergama Dosyası* (Otopsi Yay.,2001) kitabıdır. Hablemitoğlu, kıymeti yeterince bilinmeyen değerli aydınlarımızdan biridir. Fethullah Gülen hareketini Türkiye'de ilk kez kapsamlı bir biçimde N.Hablemitoğlu, *Köstebek* kitabında ele almıştı.

Türkiye'de faaliyet gösteren en önemli Alman vakıflarından biri Friedrich Ebert Vakfı'dır.

1990'lı yıllarda Türk-İş Genel Başkan danışmanıydım. Bu sıfatımla, Friedrich Ebert Vakfı'nın çeşitli konularda düzenlediği toplantılara katıldım. İlk başlarda Türkiye temsilcileri Jörg Lange isimli genç bir kişiydi. Bir gün beni aradı, kendisinin ayrılacağını, yeni atanacak temsilciyle benim ziyaretime gelmek istediklerini söyledi. Randevulaştık. Türk-İş'teki odama geldi.

Yeni temsilci Hans Schuhmacher isimli bir kişiydi. Kendisini tanıtırken geçmiş görevlerinden söz etti. Yanlış anımsıyorsam Friedrich Ebert Vakfı yetkilileri düzeltsin. Yanılmıyorsam 1989-1992 döneminde, Sovyetler'in çöküşü sırasında, Moskova bürosunda görevliydim. Daha sonra Güney Afrika'ya gitmiş. Irk ayrımı rejiminin çöküşü sürecinde oradaymış. Oradan Pekin'de görevlendirilmiş. Bereket orada bir rejim değişikliği olmamış. Arkasından, galiba Alman Sosyal Demokrat Partisi'nde üst düzey bir görevin sonrasında Türkiye'de görevlendirilmiş.

İnsani ürkütücü bir görev sıralaması.

Beni akşam yemeğine davet etti. Yemekte H.Schuhmacher ve Vakıf'ın Ankara temsilcisi (yanılmıyorsam Levent Bey) vardı. Türk-İş ile çok yakın ilişki içinde olmak istediklerini söyledi. Yardım yapabileceklerdi; ortak projeler geliştirilebilirdi.

Ben de, Türk-İş'in 1992 yılındaki genel kurulda aldığı bir kararı hatırlattım. "Bu karara göre Türk-İş'in yabancı devletlerden para alan kuruluşlarla işbirliği yapması mümkün değil; sizin gelirinizin bir bölümü Alman devletinden geliyor," dedim.

"Kesinlikle doğru değil," dedi.

Şaşırdım. "Nasıl yani," dedim, "sizin gelirinizin bir bölümü Alman devletinden değil mi?"

Gayet sakin bir biçimde, "hayır," dedi ve devam etti, "bizim gelirimizin tümü Alman devletinden, ancak biz bağımsız bir kuruluşuz."

Hans Schuhmacher'ı çok sevdim. Gerçekten çok nitelikli bir görevliydi. Çok deneyimli, zeki ve onca birikimine karşın tevazuyu elden bırakmayan bir insandı. Alman devletine çok iyi hizmet ediyordu. Hans Schuhmacher'a niçin kızayım. O görevini yapıyordu. Kızılması gerekenler, safça veya haince kullanılanlardır.

Alman vakıfları Alman devletinin parasını dağıtıyor.

Neyin karşılığında?

Benim gençliğimde "Alman usulü" diye bir deyim vardı. Grup halinde yemeğe giderseniz, herkes payına düşeni öderdi; kimse kimseye birşey ısmarlamazdı. Almanya'da karı kocanın da "Alman usulü" para ödedikleri anlatılırdı.

Türkiye'ye "Alman usulü"nü getirenler size karşılıksız para verir mi?

Ayrıca, bir dönem Alman istihbaratının en fazla para harcadığı ülkelerin başında Türkiye'nin adının bulunduğu söylenirdi.

CIA'yı, Mossad'ı biliyoruz. Alman istihbarat örgütünün adını kaç kişi biliyor.

Demek ki çok iyi çalışıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi gerçekten bağımsız bir çizgi izleyecekse, Friedrich Ebert Vakfı ve diğer "vakıf"larla ilişkilerini dikkatlice gözden geçirmek durumundadır.